

Forfatter: Molbech, Christian

Titel: BREV TIL: Molbech, Christian Knud Frederik FRA: Molbech, Christian (1856-09-12)

Citation: Molbech, Christian: "BREV TIL: Molbech, Christian Knud Frederik FRA: Molbech, Christian (1856-09-12)", i *Christian Molbech og hans Søn Christian K. F. Molbech - En Brevveksling*, Museum Tusulanums Forlag, s. 211. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991706-000-shoot-L0019917060000085.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Christian Molbech og hans Søn Christian K. F. Molbech - En Brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Gammelgaard. 12. Sept. 1856.

Kjære Christian,

— — Jeg bør maaskee være taknemmelig fordi jeg — uagtet jeg tidt og ofte har følt Tryk og hovedsvækkende Virkning af denne kolde, ustadige, skymørke og tunge Athmosphære, som med sieldne Undtagelser har hersket i disse tre Maaneder, med nogenlunde Helbred har giennemgaaet disse ugunstige Vilkaar, som har medført megen Sygelighed i Kiøbenhavn, og ikke faa uventede Dødsfald (ved Universitetet f. Ex. Prof. Ramus; jeg vil ikke saameget kalde Olufsens Død uventet, som den vist nok er bleven paaskyndet ved Foraarets Veirforhold). Men siden jeg er kommen til at nævne disse to bortdøde Professorer, kan jeg ikke tilbageholde den Betragtning, hvorledes der ogsaa i dette Tilfælde viser sig en sørgelig Ligegyldighed — eller Fattigdom — i de strenge og exacte Videnskabsfag i Danmark. Havde dette ikke været Tilfældet, maatte man vel før længe siden, mener jeg, om ikke have besat begge disse vigtige Professorpladser, i det mindste have nævnt een eller flere Aspiranter til samme. At finde en taa1elig Professor Astronomiæ, har man sagt, skal her i Landet være umuligt; og — at tage en Fremmed! — utænkeligt! — Det vilde jo være saa godt som Landsforræderi. — Jeg vil imidlertid tilstaae, at det nu er kommet saa vidt med min Hukommelsessvækkelse og min Glemsomheds Tilvæxt, at jeg virkelig i dette Øieblik falder i Tvivl, om ikke Prof. Jürgensen er bleven ansat; men dette kunde jeg dog vel umueligen have glemt. Det er jo neppe 6 Uger siden, at Ramus døde; og det forekommer mig desuden at jeg har hørt, Jürgensen for sin Helbreds Skyld ikke vilde gaae til Universitetet. — — Og nu Astronomien, i Tyge Brahes Fædreland! — for ikke at tale om den hele Række af berømte, udmærkede og dygtige Mathematikere Danmark har eiet, ligefra Longomontan, Rømer, J. Kraft etc. indtil Bugge og v. Schmidten. — Bugge turde man vel knap nævne i H. C. Ørsteds Levetid; thi man vilde gjerne ignorere, at i Paris, et af Astronomiens og Matematikens Centralpunkter, var Bugges Navn formodentlig det mest celebre, som nogen Dansk der eiede; og det vilde være spildt Umage, at søge nogen Mathematiker eller Physiker i Kiøbenhavn, selv blandt Universitetets Coryphæer, der havde en saa vid Navnkundigheds-Kreds, som den Bugges, s. 212heldigviis paa Kongelige Bibliothek bevarede, meget vidtløftige Correspondance lægger for Dagen.

Ved dette Ord falder det mig ind — hvad jeg troer ikke at have nævnet for dig, at jeg i den senere Tid har faaet et Par nye Correspondenter i London. Du vil med Grund kunne bemærke: at dette siger i sig selv kun lidt, og endnu mindre, naar man ikke veed, hvad Correspondenterne veie. Det sidste vil jeg indtil videre lade være hos dig in suspenso; og jeg veed ikke engang, om Du — der jo, som jeg beklager, hidtil har forsømt Shakespeares Tungemaal — vil sætte stor Priis paa det testimonium, jeg har faaet af en udmærket engelsk Linguist, der skal forstaae og være hjemme i 15 europæiske Sprog — blandt dem ogsaa Dansk, som han oversætter fuldkommen correct — —

Jeg kan ikke andet end sige dig, at din Reise i Sverrige overhovedet har glædet og fornøiet mig meget; endskiøndt jeg er noget tilbøielig til at mene, at Du har anvendt maaskee vel megen Tid paa Naturen, og for lidt paa Mennesket og paa Studier, der maatte ligge dit Kald og dine Arbeider nær. — Imidlertid formoder jeg dog, at Du ogsaa ved denne Reise vil trænge mere og dybere ind i det hele svenske Væsen, i Nationaliteten, Sproget og Literaturen, end forhen, endskiøndt Du, efter min Overbeviisning burde have besøgt baade Upsala og Stockholm paa en anden Aarstid, og mindst anvendt en heel Maaned paa ethvert af Stederne. — Vi ville nu snart faae at høre noget mere af dit Reise-Udbytte. Det skulde glæde mig, om Du kunde tilbringe en 8 Dages Tid hos os, og et Par Dage med mig herude i landlig Eensomhed, i al Fald dog endnu engang glæde mig med dit Sefskab d. 8. Oct. — —

C. M.